

har krav på erstatning af statskassen for det tab, der derved påføres ham. § 12, stk. 2 og 3, i lov om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden og på søterritoriet finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Ministeren for offentlige arbejder kan bestemme, at de begrænsninger, der måtte blive fastsat for en eneretstilladelse i

medfør af § 2, stk. 4, nr. 1, skal gælde for tilladelser, som før datoen for lovforslagets fremsættelse er meddelt efter § 2, stk. 1, 2. pkt.“

§ 2.

Tidspunktet for lovens ikrafttræden bestemmes af justitsministeren.

Bemærkninger til lovforslaget.

Efter § 2, stk. 1, 2. pkt., i lov nr. 259 af 9. juni 1971 om kontinentalsoklen kan ministeren for offentlige arbejder give tilladelse til på sokkelområdet at optage råstoffer, som før den 23. februar 1932 har været undergivet privatøkonomisk udnyttelse her i landet. Det kan f. eks. dreje sig om sten, ral, sand og grus, der i et vist omfang optages på kontinentalsoklen.

Ved et samtidig hermed fremsat lovforslag om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden og på søterritoriet har ministeren for offentlige arbejder stillet forslag om at skabe hjemmel for, at der på søterritoriet kan gives eneretsbevillinger til indvinding af alle eller visse af de nævnte råstoffer for hele søterritoriet eller for afgrænsede dele af dette.

Da det må anses for rigtigst, at der gælder samme regler om optagning af disse forekomster på kontinentalsoklen som på søterritoriet, foreslås lov om kontinentalsoklen ændret i overensstemmelse hermed.

Efter forslaget er der fortsat mulighed for at give individuelle tilladelser til optagelse af råstoffer, der ikke er omfattet af en eneretsbevilling, eller optagelse på områder, der er undtaget fra en sådan.

Der er i henhold til lov om kontinentalsoklen givet 19 tilladelser til optagelse. Ministeriet for offentlige arbejder har oplyst, at man vil søge en eventuel eneretsordning udformet på en sådan måde, at alle eller de fleste af de virksomheder, som har haft tilladelse til optagelse af råstoffer, får adgang til at deltage i det eller de selskaber, som får eneretstilladel-

se. For disse virksomheders vedkommende forudsættes det, at de hidtidige tilladelser ophører i forbindelse med meddelelsen af eneretstilladelsen. For de øvrige virksomheder kan udfærdigelse af en eneretstilladelse medføre, at forudsætningerne for de meddelte individuelle tilladelser bortfalder. Det foreslås derfor, at ministeren for offentlige arbejder får adgang til at tilbagekalde tilladelserne i det omfang, de kommer i konflikt med eneretstilladelsen. Det foreslås endvidere, at det tab, som de pågældende virksomheder måtte lide som følge af tilbagekaldelsen, skal kunne kræves erstattet af statskassen, dog således at staten kan forlange udgifterne til betaling af erstatning udredet af det selskab, som har fået eneretstilladelse, jfr. § 2, stk. 4, nr. 9. Den foreslåede erstatningsordning svarer til reglerne for søterritoriet i forslaget til lov om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden og på søterritoriet.

I tilfælde, hvor individuelle tilladelser løber videre uanset, at der gives en eneretstilladelse, bør der være adgang til at bestemme, at de begrænsninger i optagningsvirksomheden, som måtte blive fastsat for eneretstilladelsen i medfør af § 2, stk. 4, nr. 1, også skal gælde for de individuelle tilladelser.

Ministeren for offentlige arbejder har oplyst, at forslaget ikke kan forventes at medføre væsentlige administrative omkostninger.

Om forslagets enkelte bestemmelser, der er identiske med de tilsvarende bestemmelser i det af ministeren for offentlige arbejder fremsatte forslag, henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette.